

ESPORTIVES

FUTBOL

Campionat de Catalunya de la Primera Categoria «B»

	PARTITS				GOLS		
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Sant Andreu	12	7	2	3	22	14	16
Granollers	12	7	1	4	28	14	15
Terrassa	12	7	0	5	25	23	14
Europa	12	5	2	5	25	21	12
Sants	12	4	4	4	22	27	12
Horta	12	5	1	6	26	29	11
Martinenc	12	3	2	7	24	32	8
Calella	12	2	4	6	20	32	8

Resultats de diumenge passat

- 2, Sants-Granollers, 1
- 6, Horta-Calella, 2
- 3, Europa-Martinenc, 0
- 1, Sant Andreu-Terrassa, 0

Diumenge passat, tretzena etapa del Campionat de Catalunya, va repetir-se el canvi de capdavanter del torneig, lloc que alternativament s'han anat repartint Sant Andreu i Granollers sense, però, que cap hagi pogut escapar-se i quedar destacat i sol en la primera posició.

I precisament aquestes intermitències i irregularitats dels equips que enguany formen la primera categoria B, han portat finalment els tres aspirants al títol i també a l'ascens, a una situació que molt possiblement la manca d'un punt pot ésser el motiu que els privi d'aconseguir el que tant desitgen tots plegats.

Ho dèiem en el número passat, en referir-nos a la darrera jornada i en els comentaris que fèiem dels partits que havien de celebrar-se aquella tarda: «avui pot decidir-se el primer lloc de la classificació com també poden quedar les coses de la mateixa manera en que estan, o sigui sense que pugui saber-se encara qui serà el campió».

I, efectivament, sense que es mantinguessin les mateixes posicions, ens trobem que hem d'esperar la penúltima i molt possiblement la darrera jornada per a saber qui serà el campió de Catalunya en la temporada 1935-36.

I el que passa amb el primer lloc també succeeix amb el darrer, no havent-hi encara cap dels cuïstes que pugui dir que ell està predestinat al descens, puix que el mateix pot quedar-s'hi el Martinenc, que el Calella, i per poc que es descuidi, també pot descendir

Artur Vilardebò

DÉNTISTA

En participar al públic haver-se fet càrrec del consultori de PILAR FOLCH, es complau en oferir els seus serveis professionals

VISITA DIÀRIA

Anselm Clavé, 30

GRANOLLERS

— Telefon 60

Un sol punt clar ens va donar la darrera jornada: que el Terrassa no pot ésser campió encara que guanyi els dos partits que li falten jugar, si el Sant Andreu surt victoriós del Granollers o del Martinenc, perquè l'empat de punts el resoluria el gol-average i aquest és favorable al Sant Andreu.

Això és tot el que va donar-nos una jornada que podia ésser decisiva per ésser l'avant-penúltima del torneig.

* * *

L'Horta, en el seu terreny, va desfer-se del Calella, apartant-se momentàneament de la cú i demostrant que a casa seva continua essent un temible adversari per a tots els equips del grup.

També l'Europa va lograr adjudicar-se els dos punts que disputava amb el Martinenc, col·locant-se en situació que sembla assegurar-li la permanència en el grup.

En canvi, el Martinenc, tal com el Calella, ambdós queden en dificultat i en els dos partits que falten a jugar hauran de fer un va-i tot que molt possiblement, en salvar-se algun d'ells de la cú, motivarà la caiguda d'algun dels capdavanter.

A Sant Andreu, ja ho diem més amunt, el Terrassa va deixar-hi tota possibilitat d'ascens en un partit que, segons llegim, els jugadors terrassencs no varen pas jugar-s'hi, com vulgarment es diu, la pell, motivant un gran desencant dels seus partidaris que van acompanyar-los en aquesta partida, que segurament serà definitiva per a ells i el seu club.

Trobem justa la victòria andreuca, si tenim en compte que en la primera volta lograren vèncer en el propi camp del Terrassa, en aquell partit que encara es debateix i que qui sap si a última hora servirà per a fer una combinació estranya, inoportuna i injusta.

L'encontre que, com a bons granollerins, esperàvem que es resolgués satis-

factòriament per al nostre club local, també va decepcionar-nos, ho hem de confessar, perquè, segons ens informaren, tampoc per part d'alguns jugadors no es posà l'energia necessària per a guanyar-lo i demés hi hagué un excés de conservadurisme per al físic.

I, com era natural, els de Sants, als qui també convenia la victòria, es lliuraren a una seriosa batalla que els va valer un merescut triomf i podem dir també la seguretat de no descendir.

Diumenge el Granollers havia de guanyar, perquè el partit era la resolució del torneig; més ben dit, la victòria aquell dia significava el títol de campió de Catalunya i el traspàs a la superior categoria catalana.

Després de la derrota... resten encara esperances; esperances més o menys fonamentades, però difícils d'ésser convertides en realitat.

Notes del Partit Sants-Granollers

El primer temps, de joc i domini altern, acabà amb empat a un gol, que marcaren Folch i Garí, del Sants i el Granollers respectivament.

A la segona part, Borràs va marcar el segon gol per al Sants, sense que la reacció i els atacs granollerins d'última hora podessin fer canviar el resultat.

Equips: Escoda, Campanyà, Maranges, Barceló, Burguete, Busquets, Anastrota, Hernández, Folch, Borràs i Bruno, el Sants.

Casanovas, Aparici, Valls, Martí, Rovira, Torres, Eugeni, Garí, Rubies, Guix II i Guix I, el Granollers.

Arbitrà el col·legiat Santiago amb encert i, segons ens van dir, a gust de tots.

2, Sants - Granollers, 1

Els segons equips s'enfrontaren el matí en el camp del Sants, essent el resultat favorable als propietaris del terreny per dos gols a un, o sigui pel mateix amb que s'acabà el partit de la tarda entre els primers equips.